

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

4 marca.

№ 22.

Rok 1923.

Treść: 138. Ustawa z dnia 15 lutego 1923 roku o prowizorium budżetowym za czas od 1 stycznia do 31 marca 1923 r.	241
139. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawianie ich na żądanie władzy	242

138.

Na mocy art. 44 Konstytucji oglašam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 15 lutego 1923 r.

o prowizorium budżetowym za czas od 1 stycznia do 31 marca 1923 r.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia wydatków państwowych w czasie od 1 stycznia do 31 marca 1923 roku według dołączonego zestawienia kredytów rzeczowych w ogólnej kwocie Mk. 709,062,473,065 oraz wydatków osobowych w ogólnej kwocie Marek 450,000,000,000. Łączną zatem sumę wydatków na okres od 1 stycznia do 31 marca 1923 roku ustala się na kwotę Mk. 1,159,062,473,065.

Objęte powyższą kwotą kredyty inwenstycyjne i kredyty nowe mogą być uruchomione tylko za uprzednią zgodą Ministra Skarbu.

Art. 2. Przekroczenie kredytów prowizorycznych, ustalonych w art. 1, może nastąpić tylko w razie dalszego wzrostu drożyzny, w granicach dwudziestu procentów tych kredytów.

Otwieranie nowych kredytów może nastąpić tylko na wniosek Ministra Skarbu, zatwierdzony na drodze ustawodawczej.

Art. 3. Wymienione w art. 1 i 2 wydatki państwowe mają być dokonywane na poczet konstytucyjnie mającego się zatwierdzić budżetu na r. 1923.

Art. 4. Upoważnia się Rząd do pokrycia wydatków państwowych w okresie od 1 stycznia do 31 marca 1923 r. dochodami państwowymi, przewidzianymi w preliminarzu na rok 1922, przy uwzględnieniu podwyżki tych dochodów, oraz dochodami opartymi na nowych tytułach prawnych.

Art. 5. Minister Skarbu upoważniony jest do przedsiębrania operacji finansowych celem pokrycia wymienionych w art. 1 i 2 wydatków, nie znajdujących pokrycia w dochodach państwowych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

ZESTAWIENIE KREDYTÓW,

preliminowanych w okresie od 1 stycznia
do 31 marca 1923 roku.

№	C Z Ę Ś Ć	Kredyty prelimino- wane w I kwartale 1923 roku
1	Prezydent Rzeczypospolitej	70,136,962
2	Sejm i Senat	1,206,652,838
3	Kontrola Państwa	908,076,400
4	Prezydjum Rady Ministrów	2,680,077,000
5	Min. Spraw Zagranicznych	11,227,578,000
6	„ „ Wojskowych	293,752,202,379
7	„ „ Wewnętrznych	19,581,408,443
8	„ Skarbu	56,370,340,000
9	„ Sprawiedliwości	10,056,697,125
10	„ Przemysłu i Handlu	1,562,344,675
11	„ Kolei Żelaznych	165,991,987,000
12	„ Rolnictwa i Dóbr Państw.	18,193,520,220
13	„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.	21,555,316,996
14	„ Poczty i Telegrafów	12,178,383,000
15	„ Zdrowia Publicznego	6,182,080,480
16	„ Robót Publicznych	67,254,379,350
17	„ Pracy i Opieki Społecznej	8,069,259,500
18	Główny Urząd Likwidacyjny	730,792,547
19	Główny Urząd Ziemi	11,491,240,150
	Razem	709,062,473,065

139.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 lutego 1923 r.

w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawianie ich na żądanie władzy.

Na mocy art. 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 69 poz. 618) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 361) zarządza się co następuje:

§ 1. Posiadacze składów, sklepów, handlów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są wywiesić w lokalach tych

przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

§ 2. Cenniki winny być wywieszone, względnie umieszczone na miejscu widocznym i dostępnym dla nabywcy, wzgl. spożywcy i zawierać prócz wyszczególnienia towarów i cen, firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, jego adres, wreszcie datę sporządzenia cennika. Władze administracyjne pierwszej instancji wydadzą szczegółowe zarządzenia zarówno, co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników, jak i co do sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży.

§ 3. Ceny ujawnione na przedmioty powszedniego użytku winny być zgodne z cenami istotnie pobieranymi.

§ 4. Posiadacze przedsiębiorstw sprzedaży wymienieni w § 1 niniejszego rozporządzenia, wzgl. zatrudnieni przez nich pracownicy obowiązani są wydawać kupującym na ich żądanie rachunki na sprzedane przedmioty powszedniego użytku. W rachunkach winny być wskazane: firma lub nazwisko posiadacza, jego adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cena, za którą towar był sprzedany.

§ 5. Posiadacze przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są posiadać faktury (rachunki) na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku oraz przedstawiać takowe na żądanie władz.

§ 6. Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia lub zarządzeń wydanych, na jego podstawie karani będą administracyjnie w myśl art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 618) aresztem do 3 miesięcy i grzywną do miliona marek lub jedną z tych kar.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z tą chwilą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidaczniania cen (Dz. U. R. P. № 52, poz. 483) traci moc obowiązującą.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*